

РЕШЕНИЕ

№ 7298

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9010** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Митници“ /АМ/, чрез процесуален представител юрк. З., против решение от 02.07.2021г., постановено по н.а.х.д. № 3201/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление № 273/06.01.2021г., издадено от заместник-директора на ТД „Югозападна“ при Агенция „Митници“, с което на основание чл. 122б, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 122б, ал. 1 вр. чл. 47б, ал. 8 от ЗАДС.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. По същество се твърди, че въззивният съд не е имал основания да приложи института на чл. 28 от ЗАНН и да отмени наказателното постановление поради маловажност на нарушението. Иска се отмяна на решението, както и потвърждаване на отмененото с него наказателно постановление.

Ответникът – [фирма], чрез пълномощник адв. Б., представя писмени бележки, в които взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред районния съд е установена следната фактическа обстановка:

[фирма] притежава лиценз № 612/04.08.2016г. за управление на данъчен склад за производство и складиране на акцизни стоки, издаден от директора на АМ. Дружеството извършва дейност като лицензиран складодържател в данъчен склад с идентификационен номер BGNSA00421002, находящ се в [населено място] баня 2040, [улица], УПИ VI и УПИ X в кв. 117.

Сред акцизните стоки, включени в обхвата на лиценза, които се произвеждат и/или складира в данъчния склад, стопанисван от [фирма], до 11.08.2020г. фигурирали и "винен дестилат" с код по КН 22082069 и "етилов алкохол" с код по КН 22071000, а сред дейностите, които могат да се извършват в данъчния склад - "складиране на етилов алкохол и дестилати".

Като лицензиран складодържател, в чийто лиценз е включено и складиране на етилов алкохол, дружеството следвало да използва в данъчния склад система за видеонаблюдение и контрол, отговаряща на изискванията на чл. 47б от ЗАДС, в срок до 13.07.2020г. Във връзка с изпълнение на това задължение и след преглед на изготвена оферта от страна на [фирма], търговецът преценил, че не е икономически обосновано да изгради и поддържа такава система за видеонаблюдение. Вместо това, лицензираният складодържател изпратил уведомление с рег. № 32-194391/07.07.2020г., допълнено с уведомление с рег. № 32-197193/09.07.2020г., до Ц. на Агенция „Митници“, за промяна в обстоятелствата, при които е издаден лиценз, с искане за заличаване на акцизна стока "етилов алкохол" с код по КН 22071000 и акцизна стока "винен дестилат" с код по КН 22082069. Впоследствие с уведомление с рег. № 32-224969/03.08.2020г., лицензираният складодържател поискал и промяна на дейностите, които ще се извършват в данъчния склад с ИДНС BGNSA00421002, чрез заличаване на дейността "складиране на етилов алкохол и дестилат". По този начин в обхвата на издадения лиценз щели да отпаднат онези тарифни кодове, налагащи изграждане на система за видеонаблюдение и контрол.

В законовия срок, т.е. до 13.07.2020г., [фирма] не подало искане за съгласуване на изграждането на система за видеонаблюдение и контрол, като на 13.07.2020г. депозирало уведомление вх. № 32-201073/13.07.2020г. до директора на ТД Югозападна, че е подало искане до Ц. за промяна в обстоятелства, при които е издаден лиценз, с изключване на стоките „етилов алкохол“ и „винен дестилат“.

По случая бил съставен АУАН № 244/03.08.2020г. срещу [фирма] за нарушение на чл. 47б, ал. 8 от ЗАДС. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН управителят на дружеството депозирал възражение, към което приложил и решение № Р-407/32-233884/11.08.2020г. на директора на АМ, с което от лиценза му били заличени стоките „етилов алкохол“ и „винен дестилат“ и дейността „складиране на етилов алкохол и дестилати“

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, било издадено обжалваното НП, с което на

основание чл. 122б, ал. 1 от ЗАДС на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл. 47б, ал. 8 от ЗАДС.

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на свидетеля Л. /актосъставител/, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Приел е, че твърдяното нарушение се явява доказано по несъмнен начин, но са налице основания случаят да се квалифицира като маловажен.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС подробно е анализирал събраните доказателства, въз основа на което е извършил правилни фактически установявания и е достигнал до законосъобразни правни изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

По делото е безспорно установено, че [фирма] не е изпълнило задължението си по чл. 47б, ал. 8 от ЗАДС в изискуемия срок. Всеки лицензиран складодържател, в чийто лиценз е включено и складиране на етилов алкохол, следва да използва в данъчния склад система за видеонаблюдение и контрол, отговаряща на изискванията на чл. 47б от ЗАДС. Това условие е въведено с разпоредбата на чл. 47, ал. 1, т. 12, б. „а“ от ЗАДС (нова - ДВ, бр. 100 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.). Според чл. 47б, ал. 1 от ЗАДС (Доп. - ДВ, бр. 100 от 2019 г., в сила от 01.01.2020 г.) лицензираните складодържатели в случаите по чл. 47, ал. 1, т. 11 и 12 са длъжни да използват в данъчните складове система за видеонаблюдение и контрол. Съобразно ал. 8 изграждането на системата за видеонаблюдение и контрол се съгласува с митническите органи, които могат да дават предписания и/или да тестват нейната функционалност и ефективност. Искането за съгласуване на изграждането на системата за видеонаблюдение и контрол се подава по ред и начин, определени с правилника за прилагане на закона. Конкретните правила за съгласуване на системата за видеонаблюдение са разписани в чл. 56к-56н от ППЗАДС (Нов - ДВ, бр. 53 от 2020 г., в сила от 12.06.2020 г.). Съгласно чл. 56л, ал. 6 от ППЗАДС лицензираният складодържател подава искане за съгласуване на изграждането на системата за видеонаблюдение и контрол съгласно приложение № 34, което се придружава от проектната документация по ал. 4. Срокът за подаване на искането за съгласуване е до 13.07.2020г. включително, предвид измененията в ЗАДС, въведени с § 38 ПЗР на ЗИД на ЗКПО (обн. ДВ, брой 96 от 06.12.2019г., в сила от 01.01.2020г.), впоследствие изменен със ЗИД на 33 (обн. ДВ, брой 44 от 13.05.2020г.). След като лицензираният складодържател не е подал искане за съгласуване на изграждането на система за видеоконтрол и наблюдение в срок до 13.07.2020г., от формална страна не е изпълнил задължението си по чл. 47б, ал. 8 от ЗАДС.

Настоящият състав на касационната инстанция напълно споделя извода на въззивния съд, че дори и формално да е налице нарушение, същото разкрива белезите на маловажен случай.

Нарушението, за което е ангажирана имуществената отговорност на въззивника, разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. И това е така, защото още преди изтичане на срока за подаване на искане за съгласуване на изграждането на система за видеоконтрол и наблюдение лицензираният складодържател е подал искане до Ц. за заличаване от

лиценза му на онези акцизни стоки и дейности, заради които се изисква изграждането на система за видеоконтрол. Решението на директора на АМ, с което е уважено искането и е променен обхвата на лиценза, е от 11.08.2020г., т.е. още преди АУАН да е бил връчен на представляващия дружеството, съответно преди издаването на процесното наказателно постановление. Към датата на издаване на наказателното постановление дружеството вече не е било адресат на задължението по чл. 47б, ал. 8 от ЗАДС предвид изменения му лиценз.

Действително към 13.07.2020г. - датата на изтичане на срока, в който дружеството е следвало да подаде искане за съгласуване, акцизните стоки „етилев алкохол“ и „винен дестилат“ са фигурирали в издадения му лиценз и за него формално е съществувало задължението да подаде искане по чл. 56л, ал. 6 ППЗАДС. Но по-малко от месец след това, с решение на директора на АМ тези стоки и дейността по складиране на етилов алкохол и дестилати са изключени от обхвата на лиценза. Дружеството е подало искане за изменение на лиценза преди 13.07.2020г., като своевременно е уведомило митническите органи за това обстоятелство. Ето защо не може да се приеме, че неизпълнението на задължението му по чл. 47б, ал. 8 от ЗАДС по някакъв начин е накърнило обществени отношения, обект на закрила с тази норма. При тези данни въззивният съд е направил обоснован извод, че визираното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, поради което налагането на имуществена санкция не съответства на целите по чл. 12 от ЗАНН. Налагайки имуществена санкция, макар и в минимален размер, без да отчете гореизложените обстоятелства, сочещи на по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение, наказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон, поради което издаденото наказателно постановление правилно е отменено от въззивния съд.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.07.2021г., постановено по н.а.х.д. № 3201/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

